

solidarnost je naša snaga

Poseta ratnim izbeglicama sa Bliskog istoka u prihvativom centru za izbeglice u Preševu

21. decembar 2015.

Po dolasku u Preševo, ispred ulaza u centar za prijem izbeglica, našli smo se sa Milenom Dimitrijević i njenim kolegom iz nevladine organizacije „Atina“. Primetno je bilo odsustvo izbeglica. Od prijatelja iz „Atine“ saznali smo da je tog dana do 14 sati, prošlo 170 izbeglica i da je tako, jer su već nekoliko dana loši vremenski uslovi na moru između Turske i Grčke, pa je značajno smanjen broj izbeglica. Prethodnih dana je bilo u proseku oko 1000 dnevno. Nije nam bilo dozvoljeno da uđemo u centar, čak ni da odnesemo pomoć koju smo doneli (voće, rukavice, kape) do Remar-ovog šatora, koji se nalazi unutar centra. Remar-ovi volonteri su izašli van da bi preuzeли pomoć, bili su veoma zahvalni.

Zatim smo otišli do železničke stanice Preševo, koja se nalazi na 100m od ulaza u centar. Tamo smo videli nekoliko desetina izbeglica koje su čekale voz, koji u ponoć polazi za Šid. Saznali smo da dva voza dnevno idu za Šid, jedan ujutru, a drugi uveče. Cena karte je 15 evra, za razliku od autobusa koji je 35 evra. Za voz se opredeljuju oni koji imaju manje novca, kao i oni koji nemaju novac, jer uspevaju da se ukrcaju i bez karte. Deo izbeglica je bio napolju, grejali su se oko vatre, dok je drugi deo bio u prostoriji gde je blagajna. U pitanju je manja prostorija, oko 20m², u njoj su bile žene i deca. Ono što je bilo novo u odnosu na prethodni period je značajno veći broj žena i naročito dece. Prijatelji iz „Atine“ su nam rekli da je tako već nekoliko dana i da je po njihovim procenama 60% dece.

Ono što je najpotrebnije izbeglicama je topla odeća, naročito šalovi, kape i rukavice, jer ti delovi odeće nisu deo njihove uobičajene garderobe, a po veoma hladnom vremenu, na koje nisu navikli, veoma su im potrebni. Takođe je potrebna hrana, uglavnom voće i nešto sitnije, što bi im bilo zgodno da ponesu na iscrpljujući put do Šida, koji može potrajati, u slučaju onih koji idu vozom i 10 sati.

Zabeležili: Violeta Đikanović i Mirko Medenica

